

[Tyrol]

greb på kompensationen for overarbejdet i en tidligere uge. Et overarbejde, som ikke vil blive stoppet af arbejdsministerens lovforslag om indgreb over for overarbejdet, selv om dette mod forventning skulle blive vedtaget.

Det er klart, at det skal være arbejdsgiverne, der betaler for den fulde normale arbejdstid, men regeringens gentagne overenskomstdiktater har jo gjort det umuligt at opnå overenskomster med et sådant indhold ad legal vej. Aktioner vil medføre bod ved arbejdsretten, så det er ikke så lidt af en flodhed på andres vegne at hævde, at ændringen skal medvirke til at skabe overenskomster, som sikrer arbejderne løn for den normale arbejdstid.

Endvidere er det ret så søgt at ville skelne mellem vejrligsledighed og de hjemsendelser, som fiskeindustriarbejderne er udsat for.

Besvarelse (8/4 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Regeringen har lige fra lovforslagets førstebehandling gjort det klart, at den tidligere minimumsgrænse for udbetaling af dagpenge skulle gælde ved udbetaling af dagpenge for vejrligsledighed, men det har ikke herudover været regeringens hensigt, at der skulle kunne dispenseres fra reglen, og der er heller ikke planer om at indføre en dispensationsadgang.

Dette standpunkt har jeg tidligere givet udtryk for over for bl. a. fiskeindustriens arbejdsgivere, der har udtrykt ønske om, at arbejderne inden for fiskeindustrien fik dispensation fra 32 timers reglen.

Endelig skal jeg bemærke, at jeg ligesom spørgeren finder det ønskeligt, at der indgås overenskomster, der forbedrer forholdene for arbejderne i fiskeindustrien; men jeg tror, at det ville have meget lange udsigter, hvis man ved hjælp af arbejdsløshedsforsikringen lader statskassen løse problemet, indtil parterne er nået til enighed.

Spm. nr. 618

Til *justitsministeren* (28/3 80) af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren overveje at søge straffelovsbestemmelserne om voldtægt og ulovlig tvang (§§ 216 og 217) erstattet af en entydig bestemmelse om voldtægt?«

Begrundelse

I den senere tid har en række domstolskendelser i forbindelse med voldtægtssager haft en sådan karakter, at de må antages at have krænket den almindelige retsbevidsthed og ikke ydet den fornødne beskyttelse af kvinders kønsfrihed.

Domstolene er meget tilbage for – øjensynlig især på baggrund af den høje yderste strafferamme (fængsel indtil 10 år) – at pådømme efter straffelovens § 216. I stedet er anvendt den mildere § 217, der taler om ulovlig tvang.

Da sondringen mellem voldtægt og ulovlig tvang forekommer uklar og domstolene bl. a. derfor synes tilbøjelige til næsten ikke at anvende § 217, må det forekomme rimeligt af hensyn til retsbevidstheden at samle de to lovparagraffer til én, der klart definerer begrebet voldtægt og opererer med en noget lavere yderste strafferamme end de nu i § 217 gældende 10 år.

Besvarelse (9/4 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Justitsministeriet er indstillet på at indhente en udtalelse fra rigsadvokaten om udviklingen i praksis med hensyn til anvendelsen af straffelovens § 216 og § 217.

Når rigsadvokatens udtalelse foreligger, vil justitsministeriet tage stilling til, om der er anledning til at tage spørgsmålet om en ændring af de pågældende straffelovsbestemmelser op til overvejelse.

Spm. nr. 619

Til *socialministeren* (28/3 80) af:

Nathalie Lind (V):

»Hvilke foranstaltninger vil regeringen foretage for at sikre, at hjælpeløse patienter på åndssvageforsorgens institutioner får den fornødne pleje og ikke bliver uskyldige ofre for de løbende overenskomststridige strejker?«

Begrundelse

På en række institutioner for evnesvage, bl. a. Ebberødgaard og behandlingscentret i Næstved, foregår for tiden arbejdsnedlæggelser blandt personalet, som ikke kan undgå at ramme patienterne på de pågældende institu-